

Ředitel Horecký změnil dům, teď se chystá změnit systém

„Naše sociální služby se už v mnohém mohou měřit se západem,“ říká

■ Radek Londin

Za jeho působení se tábořské G-centrum stalo jedním z nejlepších domů pro seniory v republice a sám Jiří Horecký (29) je dnes prezidentem Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR (dále jen asociace). Před týdnem požádal radu města, aby ho ke 30. září letošního roku uvolnila z funkce ředitele senior domu. „Hledám nové cíle a výzvy a zastávám názor, že lidé by se měli ve vedoucích pozicích obměňovat,“ řekl v našem rozhovoru, který se točil kolem toho, kam směřuje péče o seniory, jak inspektoři lpí na „básničkách“, či jak se naučil plynně holandsky...

Narodila se vám dcera Debora Anna... Blahopřeji. Není důvodem odchodu, abyste se jí a synovi Theodorovi mohl více věnovat?

To je také jeden z důvodů. Kancelář bych totiž měl mít v Táboře, přímo v ulici, kde bydlím, a jelikož pracovní doba bude flexibilní, měl bych na děti mít více času... Hlavním důvodem je ale, že jsem už nadále nemohl plně skloubit funkce ředitele s prezidentstvím v asociaci.

Co jste se naučil o seniorech?

Nejvíce asi platí, že nemají rádi změny, ale že si na ně relativně rychle zvykají... Začali jsme třeba vydávat zpravodaj a byly hlasy, že ho nikdo číst nebude, že je to zbytečné, a po pěti měsících měl zpoždění a ti stejní lidé se začali shánět, kde je a že by měl vycházet včas. Něco podobného bylo třeba, když jsme koupili papoušky nebo kuželky, které jsou dnes hodně oblíbené.

Mění se charakter služeb. Klade se důraz na osobní rovinu. Mohou mít takto velká zařízení jako G-centrum budoucnost?

Vláda přijala minulý rok usnesení, kde doporučuje v případě výstavby nových zařízení kapacitu maximálně šedesát lůžek. Problém je, že optimální ekonomická kapacita je okolo sta lůžek - aby se vyplatilo mít kuchařky, pra-

Jiří Horecký s výzdobou své kanceláře, kterou dostal od svých podřízených k narození dcery Debory. Foto (lon)

dlenu, personál... Takže my teď v rámci asociace razíme názor, že může být klidně 120 či 180 lůžek, ale rozčleněných třeba do více areálů, aby to nebyl ten anonymní velký dům s dlouhými chodbami a řadou dveří.

Co se týče géčka, snažíme se dělat skupinové terapie. Vzniká skupinka, kde jsou lidé spolu, čtou si denní tisk, hrají různé hry, povídají si, poslouchají muziku, zkrátka stráví ten čas smysluplně pohromadě ve společenství. Mizí tak dojem neosobnosti.

Co dneska senior domům a vůbec sociálním zařízením nejvíce znepříjemňuje život?

Jsou to inspekce, které se rozjely, nebo spíše systém, kterým fungují. Mají mít podpůrnou činnost a ukázat, kde co nefunguje, jenže skutečnost je taková, že inspekce provádějí často nezkušené úředníky z kraje, kteří jdou striktně podle toho, co má či nemá být, a kladou kolikrát důraz na formu místo na obsah.

Můžete dát příklad?

Inspektor prošel všechny standardy - zjistil individu-

ální přístup ke klientům, vzdělávání zaměstnanců, individuální plány, dostatečné věnování se klientům a doplňkové činnosti, perfektní smlouvy bez formálních nedostatků... Jenže formule posílání se inspektorům nelíbí, takže neprošli.

Poslání?

Každý domov má mít zformulované poslání, i když už je vlastně definované v zákoně. Jenže nikde není dáno, co to vlastně poslání je, jak má být dlouhé a podobně. Potom přijde inspektor a řekne, že je napsáno příliš složitě, že ho nepochopí prostý člověk... jindy, že je to spíše více a nevyhovuje. Takže na jednu stranu tady máme přesné bodové hodnocení jednotlivých věcí, ale zároveň je velký prostor pro subjektivní názor inspektora. Často řeknou dva různí něco úplně jiného. Takže tvrdou práci potom znehodnotí, že je například poslání jenom na internetových stránkách domu a nevisí všude na nástěnkách, nebo že tam visí, ale malou velikostí písma.

Co konkrétně chcete v asociaci změnit?

Chci nadále zvyšovat počet členů, zvýšit frekvenci vydávání a kvalitu našeho Zpravodaje. Musíme více zasahovat do tvorby zákonů. Čím více budeme mít členů, tím větší je naše vyjednávací pozice. Skvěle se rozjely společné pobytové akce pro seniory, stejně jako desítky vzdělávacích kurzů pro zaměstnance. V dohledné době chceme rozjet speciální internetové rádio pro seniory, návazně i televizi. Na rok 2011 chystáme v Praze celosvětový kongres ředitelů domů pro seniory. Chceme být také garantem

systému udělování značky kvality podle předem daných pravidel. Jednotlivá zařízení budou mít určitý počet hvězdiček, jako například hotely. Nejvíce by bylo pět.

G-centrum už by mělo plný počet?

Spíše čtyři plus, protože nejsme třeba schopni nabídnout dostatek druhů jídel. Vývařovna nemá potřebnou kapacitu, protože se s tím při stavbě domu nepočítalo. Stejně tak jiná zařízení se mohou snažit, ale protože mají například pokoje po šesti lůžkách, budou mít hvězdičky jen tři. Kvalita by měla ale odpovídat ceně, což dneska neplatí. Každý si nastaví cenu na maximum, protože poptávka výrazně překračuje nabídku. Například u nás žádá o umístění zhruba 900 lidí.

Známy jste také jako perfektní překladatel při návštěvách z Nizozemí. Jak jste přišel k holandsčině?

Původně jsem vyučený kuchař a byl jsem tam v roce 1996 na stáži v kuchyni. Ohromně mě fascinovala pohoda tamních lidí a pozitivní přístup k životu. Když jsem se vrátil, hned jsem začal shánět učebnice, které tehdy nebyly k dostání. Jako samouk jsem se tomu věnoval denně dvě tři hodiny po dobu tří let. Poslouchal kazety, drmolil knížky. Později jsem tam jezdil za známými, což taky pomohlo.

Dostanou se někdy naše sociální služby na úroveň nejvyspělejších evropských zemí?

Zákon vykročil správným směrem a dává k tomu všechny předpoklady a v mnoha věcech je třeba přísnější než německý. Nově vznikající zařízení jsou na tom často i lépe než ta, která jsem během svých nespočetných návštěv poznal třeba v Belgii. Jediné, v čem zatím dost zaostáváme, je množství personálu. Zatímco v Německu je to v mnohých zařízeních i jeden obyvatel k jednomu zaměstnanci, u nás je na jednoho zaměstnance většinou dva a půl až čtyři a půl klientů.

Věnujete se Kiwanis klubu, studujete už třetí vysokou školu, neustále cestujete kvůli asociaci. Máte vůbec nějaký volný čas?

Když přijdu večer domů, většinou se učím nebo jsem se synem. Výhodou je, že nemám televizi. Jinak se ve volném čase věnuji Kiwanisu, například jsme rozjeli doučování pro děti ze sociálně znevýhodněného prostředí, aby nebyly vyloučené či nespadyly do zvláštních škol. Že bych si jen tak lehnul na gauč a nic nedělal, to je dost obtížná představa...

Vlekaři zažili další tragickou zimu

■ Radek Londin

TÁBORSKO - Minulá zima byla hodně slabá, ta aktuální však pro vlekaře na Tábořsku prakticky neexistovala. Jediný vlek, který se spustil a není tak ve ztrátě, byl ten na Monínci. Důvod je prostý, jako jediný je vybavený umělým zasněžováním.

„Na takovou sezonu, kdy bychom ani jednou nejezdili, si budu těžko vzpomínat,“ řekl za správce vleku v Horních Koutech Jiří Švejda. Vlek nejen že nevydělal, ale provozovatelé budou muset ještě dopláct, jelikož některé pozemky na sjezdovce nejsou jejich a mají je v pronájmu. „Bude to v řádu desítek tisíc korun. Ještě že předminulá zima byla tak úspěšná a máme nějaké úspory. Další sezona jako tato, a museli bychom ztrátu dopláct z vlastního,“ řekl další ze správců

Miroslav Grunt. Stejně na tom jsou na Hůrce, kde vlek také nevyjel. „Byl tady jen poprašek. Zpod sněhu vždy koukala tráva,“ posteskl si správce Jiří Vavřík.

Naopak velice dobrou sezonu měli na Monínci. „Na hotelové sjezdovce se lyžovalo pětasedmdesát dnů. Byl to jeden z našich nejlepších roků. Protože většinu času mrzlo, dalo se uměle zasněžovat,“ řekl majitel areálu Jaroslav Krejčí, který připravuje velký vlek se sedačkovou lanovkou na nadcházející zimu.

Jenže ostatní vlekaři, kteří zasněžování dosud nemají, je jen tak nezískají. Na kratší svah vyjde zhruba na 3,5 milionu korun a existuje i možnost dotace z EU. „Jenže na tu my nedosáhneme. Míří do horských příhraničních oblastí,“ podotknul Grunt.

„Řidič“ ze špatného snu

OPAŘANY - Téměř neskutelný případ toho, jak to na silnici nemá vypadat, řešili policisté v Opařanech. Dvacetiletý mladík tu předminulý víkend najel autem Opel Kadet do plotu a způsobil tak škodu zhruba pět tisíc korun. Jenže poškodil auto, které mu nepatřilo, vůbec nevlastní řidičské oprávnění a v tomto

výčtu nejspíše nikoho už ani nepřekvapí fakt, že orientační zkouška ukázala 2,27 promile alkoholu v dechu.

„Proti těmto řidičům ochrání policisté slušné motoristy jen častějšími kontrolami na silnicích,“ komentoval případ mluvčí tábořských policistů Miroslav Doubek. (tmp)

JAKÉ TO JE být handicapovaným, si vyzkoušeli na soběslavském náměstí (zleva) senátor Pavel Eybert (ODS) a starosta města Jindřich Bláha (ODS). Program byl součástí tradičního Jarního jarmarku Rolničky. Tě se podařilo prodat výrobky a občerstvení za 57 tisíc korun. Veřejnost si mohla kromě situace, kdy sedíte na vozičku a jakákoli větší nerovnost je pro vás nepřekonatelná, třeba také, jaké to je ráno pro slepého vstát a vypravit se na cestu do zaměstnání. Tuto část programu připravilo občanské sdružení I My. Foto (dop)

Francouzské dny zahájí koncert Chantal Poullain

TÁBOR – Asi nejznámější Francouzka v Česku, herečka Chantal Poullain, se představí v Táboře, tentokrát v roli zpěvačky. Zahájí tradiční Česko-francouzské dny. Divadlo Oskara Nedbala uslyší v neděli 30. března od 19. hodiny její výběr známých i zcela nových šansonů, který nedávno vyšel na desce jednoduše nazvané Chansons. Doprovodí ji trio muzikantů. „Když jsme hledali, jak zahájit letošní program, padla volba na ni. Myslím, že je to ideální, protože je známá a oblíbená, navíc se lidé mohou přesvědčit, že kromě hraní i výtečně zpívá,“ řekla vedoucí odboru kultury Lenka Horej-

sková. Chantal Poullain je v povědomí zejména jako herečka. Do dějin vstoupila její role královny ve hře Šašek a královna, kde hrála po boxu exmanžela Bolka Polívky. Kromě mnoha filmových rolí účinkuje především na komorní scéně pražského divadla Ungelt, kde vytvořila veleúspěšnou dvojici s Oldřichem Kaiserem ve hře Šest tanečních hodin v šesti týdnech. Francouzské dny v průběhu dubna pozvou za cestovatelem poznáním, na kvalitní filmy do kina Svět a nebudou chybět ani kulinařské speciality, jako například grilovaná žabí stehýnka. (lon)

„U kvalitního zařízení nezáleží jen na velkých věcech, ale také na důležitých detailech,“ říká. Panel u výtahu informuje o celodenním programu senior domu či jídelním lístku. Místnost na hydroterapii přenesli výzdobou na mořské pobřeží, aroma-lampa dodá patřičnou vůni. Foto (lon)

